
WILKINSON SWORD
WILKINSON SWORD
WILKINSON SWORD

LADY WILKINSON SWORD

आयुष्य म्हणजे कधीच संधींचा संग्रह नसतो.

आयुष्य म्हणजे एकच संधी, जी कधीही दुसऱ्यांदा येत नाही.

माझ्या बाबतीत तसेच झाले.

इटालियन फ्रीमेसनरीतल्या माझ्या वर्षांत, जिचे विधी आणि परंपरा United Grand Lodge of England ने मान्य केल्या आहेत, मला एका जरा वेगळ्या मेळाव्यात सहभागी होण्याची संधी मिळाली.

मी तेव्हा आधीच तिसऱ्या पदवीत होतो, तरीही मी योग्य मनःस्थितीत आलो होतो: एका शिकाऊ उमेदवाराच्या.

ती विधीची सभा नव्हती.

तिथे ना एप्रन होते, ना प्रतीके, ना पाठ करायचे शब्द.

ते फक्त एक भोजन होते.

लंडनमधले एक भोजन.

अशा संध्याकाळींपैकी एक, ज्या जगत असताना साध्या वाटतात आणि अनेक वर्षांनी, जेव्हा शेवटी त्यांचा अर्थ कळतो, तेव्हाच असामान्य ठरतात.

लंडनला त्याची नेहमीची मोहकता होती.

प्रत्येक इमारतीतून इतिहास डोकावत असल्यासारखा वाटत होता.

राजमुकुट.

द सिटी.

खासगी क्लब.

संस्था.

त्या परंपरा, ज्या त्यांना निर्माण करणाऱ्या माणसांपेक्षा जास्त काळ टिकतात.

Gillette मधील माझ्या आधीच्या व्यावसायिक अनुभवांमुळे, आणि त्या ठिकाणी, मला जवळजवळ योगायोगाने माझ्यापेक्षा खूप जुनी एक कथा भेटली.

अशी कथा जी फ्रीमेसनरीची नव्हती.

ती व्यवसायाचीही नव्हती.

ती इंग्लंडची होती.

तिचे नाव होते Wilkinson Sword.

किंवा कदाचित तिला असे म्हणणे अधिक अचूक ठरेल:

Lady Wilkinson Sword.

कारण काही कंपन्या नफा निर्माण करतात.

इतर इतिहास घडवतात.

तिने दोन्ही केले होते.

तिचा उच्चार इंग्रजी होता, वागणे सुसंस्कृत, शैली परिष्कृत.

ती आपल्या सोबत असलेल्या वर्षांतूनही हसत असे.

ती आता तरुण नाही हे तिला ठाऊक होते.

तारुण्याचा हलकेपणा तिने गमावला होता, पण मनाची स्पष्टता नाही.

तिची बुद्धी दमदार राहिली होती.

तिच्या कल्पना धारदार राहिल्या होत्या.

जेव्हा जेव्हा ती माझ्याशी बोलत असे, तेव्हा ती शेकोटीजवळ गुरगुरणाऱ्या जुन्या मांजरीचा तो जवळजवळ रोमँटिक सूर वापरत असे, आणि ती माझे नाव नेहमी थोड्याशा अपूर्णतेने उच्चारत असे:

“Fernando…”

तिला कधीच ओळख करून देण्याची गरज पडली नाही.

तिला फक्त खोलीत प्रवेश करायचा असे.

ती इतिहासाचे ओझे आपल्यासोबत वाहून नेत असे.

ती युद्धे, राजे, राण्या, औद्योगिक क्रांत्या, अधिग्रहणे आणि संचालक मंडळाच्या बैठका यांतून जगली होती.

तिने माणसांना श्रीमंत होताना पाहिले होते.

तिने साम्राज्ये नाहीशी होताना पाहिली होती.

तिने आपण अमर आहोत अशी खात्री असलेले मॅनेजर्स पाहिले होते.

आणि तरीही, ती अजून तिथे होती.

सुसंस्कृत.

शांत.

ब्रिटिश.

त्या क्षणी मला कळले की काही कंपन्या मुळी कंपन्याच नसतात.

त्या संस्था असतात.

काही भागधारकांच्या असतात.

इतर इतिहासाच्या असतात.

Lady Wilkinson Sword दुसऱ्या प्रकारात मोडत होती.

आणि मीही थोडासा, अगदी थोडासा, तिचा होऊ लागलो होतो.

Ferdinando